

ת"פ 60015/05/22 - מדינת ישראל נגד יעקב מוושב

בית משפט השלום ברמלה

14 מאי 2023

ת"פ 60015-05-22 מדינת ישראל נ' מוושב

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
	המאשימה
	נגד
הנאשם	יעקב מוושב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירות של גידול סם מסוכן מסוג קנבוס במעבדה, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), ובעבירה של נטילת חשמל לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בסמוך ליום 1.12.2021 שכר הנאשם בית בעיר באר יעקב, תמורת שכר דירה חודשי בסך 5,000 ₪ (להלן: "הבית"), במטרה להקים בו מעבדה לגידול סמים לשם הפקת רווח כספי. לצורך הקמת המעבדה רכש הנאשם ציוד רב הכולל: 6 מזגנים, 36 מנורות, 44 שנאים, 44 רפלקטורים, 8 מפוחים, 5 פילטרים, 270 אדניות, דשן, מדי לחות, מאווררים ומשאבות מים, בעלות של כ-38,500 ₪. הנאשם ביצע שינויים במערכת החשמל כדי להסוות את צריכת החשמל המוגברת של המעבדה, המוערכת בשווי של עשרות אלפי שקלים. ביום 23.5.2022 התגלתה המעבדה, אז נתפסו בה **499 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל כולל של 40.67 ק"ג נטו.**

ראיות לעונש ותסקיר שירות המבחן

3. **אמו של הנאשם, גב' בת שבע מוושב** נשאה דברים לעונש, סיפרה בכאב ובכי שהיא לא תיארה לעצמה שבנה יבצע את העבירות הללו, שאין לה הסבר לכך ואולי זה קשור לכאבים החזקים שחוה. האם הוסיפה שהיא ובעלה שומרים על הנאשם ששוהה בביתם ולא עובד, וכי הוא לא ראה את ילדיו במשך שנה. האם ביקשה עזרה עבור בנה שכן רצונה שהוא יקים משפחה, יצא לעבודה ולא ישהה בבית כל היום.
4. שירות המבחן בתסקירו מיום 30.3.2023 פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בהיותו בן 42, גרוש בשנית ואב לתאומים בני 11. הנאשם אינו עובד, מתגורר בבית הוריו, ומתקיים מקצבת נכות מטעם ביטוח לאומי, בגין נכות שנגרמה בשל תאונת עבודה. הנאשם עלה ארצה עם משפחתו כשהיה בן 10, חווה קשיי הסתגלות, סיים 12 שנות לימוד והוא בעל תעודת בגרות חלקית. הנאשם התגייס לצה"ל, אך במהלך שירותו עבר תאונה ממנה נפגע בראשו ובעיניו. לאחר מכן, היה הנאשם מעורב בתקרית עם חייל אחר במהלכה נפלט כדור מנשקו האישי וגרם למותו של החייל. בגין מעשים אלו נשפט הנאשם וריצה עונש מאסר בן שנתיים וחצי, לאחריו שוחרר מצה"ל. בשל אירוע זה, סיפר הנאשם כי הוא סובל מתסמינים פוסט טראומטיים.

5. הנאשם סיפר לשירות המבחן שהוא החל בצריכת קנבוס בהיותו בן 33, וכיום הוא נוטל קנבוס ברישיון לטיפול בכאבים מהם הוא סובל. מהתסקיר עולה כי הנאשם לא שולב בהליך טיפולי, אך צוין שהוא עתיד להשתלב בטיפול פרטני בתחום הרגשי, ופנה להסדרת חובותיו הכספיים. גורמי הטיפול התרשמו שבשל חובותיו הכלכליים ומצבו הרגשי והנפשי הירוד של הנאשם, שילובו בטיפול נדרש לשם הפחתת הסיכון להישנות עבירות בעתיד. בשים לב ללקיחת אחריותו על ביצוע העבירות והבעת חרטה כנה, לצד נכונותו להמשיך שיתוף פעולה עם שירות המבחן, הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, ועל ענישה של מאסר בעבודות שירות.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה עוה"ד ליאור אחרק, הפנתה לערכים המוגנים בעבירת גידול הסמים ולחשיבות המלחמה בתופעה באמצעות ענישה מוחשית, והדגישה כי הקמת המעבדת הסמים הייתה כרוכה בתכנון מראש, בשים לב לשווי הציוד שקנה הנאשם לשם כך, ולכמויות השתילים והסם שנתפסו, המצביעים על היקפה הנרחב של המעבדה. לפיכך הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה מתאימה, ועתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

7. אשר לגזירת העונש טענה הפרקליטה כי יש למקמו בחלק התחתון של המתחם, ולהשית על הנאשם מאסר בפועל למשך 20 חודשים, בהתחשב בנתוניו לקולה. אשר לסוגיית השיקום טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו, ולכן הוא רחוק מלעמוד בתנאים שנקבעו לסטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום. הוסיפה ועתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם קנס בשווי 100,000 ₪ המהווה את עלות הקמת המעבדה, וביקשה לקבוע כי מצבו הכלכלי לא צריך להשפיע על גובה הקנס. בהקשר זה נטען כי הנאשם לא סיפק הסבר, לאופן מימון הקמת המעבדה, במיוחד לאור טענותיו למצוקה כלכלית.

8. באי כוח הנאשם עורכי הדין שרון רבינוביץ ועמית שלף טענו, כי מתחם הענישה הראוי נע בין 9 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש נטען כי בשל קיומו של פוטנציאל שיקום לנאשם יש לחרוג מהמתחם לקולה, כך שיוטלו עליו עבודות שירות ברף נמוך, או לכל היותר למשך 9 חודשים.

9. ב"כ הנאשם נימקו את עתירתם לעונש בכך שמדובר בעבירות שבוצעו לפני למעלה משנה, ומאז לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים, כי עסקינן בסם מסוג קנבוס, ומשום שהמעבדה פעלה לזמן קצר ביותר, והפגיעה בערכים המוגנים נמוכה היות שהסם לא הופץ. עוד טענו הסניגורים כי הנאשם שכר את הדירה גם לצורך מגוריו. 10. באי כוח הנאשם הפנו לנסיבות חייו של הנאשם ולהיותו נעדר עבר פלילי, שהודה במיוחד לו והביע צער והבנה כנים על מעשיו. עוד הפנו לפתיחות שגילה מול גורמי הטיפול, לרבות בחשיפת המקרה הטרגי שחוזה בשירות הצבאי, ואת היותו מתמודד עם פוסט טראומה. נטען שעל אף נתוני האישיים הצליח הנאשם לשמור על אורח חיים נורמטיבי.

11. כיום, כך נטען, הנאשם מנהל קשר זוגי חדש ומשמעותי עבורו. הנאשם מסר בדיקות שתן שהצביעו על שימוש בסם מסוג קנבוס בלבד, בהתאם לרישיון הרפואי שברשותו. נטען כי גורמי הטיפול בשירות המבחן התרשמו מנכונותו לשתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי, וכי הוא עתיד להשתתף בטיפול פרטני. אי לכך, טענו הסניגורים כי מכלול השיקולים הללו מבסס את קיומו של פוטנציאל שיקומי גבוה מאוד, וכי המטרה צריכה לעודדו לקום מהמשבר שחוזה ולחזקו.

12. הנאשם בדברו לעונש הביע צער על מעשיו, ואמר שהוא לא ידע כי הם עלולים להתדרדר למצב כזה, ולכן טוב שנתפס. עוד הוסיף שהוא לא פגש את ילדיו והדבר משפיע עליו מאוד; כי הוא נותר ללא כסף וללא הפנסיה שחסך, וכי אין לו אפשרות לקנות דבר לילדיו. הנאשם אמר שקשה לו לראות את הנזק שגרם להוריו, יש לו צער

רב עליהם ועל ילדיהם, וכי הוא רואה בחומרה רבה את מעשיו, מצטער עליהם ולא יחזור עליהם לעולם.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

13. הערכים המוגנים בעבירות סמים נוגעים לבריאות הציבור, ביטחון ורכוש. בפסיקה רחבה עמד בית המשפט העליון על פגיעתם הקשה של עבירות הסמים בבריאות הציבור, בשל השפעתם ההרסנית על הגוף והנפש, כמו גם על הסיכון הנובע מצריכת הסמים לביצוע עבירות נלוות, כדוגמת רכוש ואלימות. משום כך נקבע הצורך בהכבדת הענישה בעבירות אלו (ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ** (15.2.2016); ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (6.10.2016); ע"פ 4522/18 **אסאבן נ' מדינת ישראל** (11.11.2018); רע"פ 666/20 **עמרם נ' מדינת ישראל** (3.2.2020)).

14. ביחס לעבירות גידול סמים, נקבע כי הן טומנות בחובן פוטנציאל סיכון כלפי החברה הדומה לעבירות סחר והפצת סמים, בהיותן חלק מרכזי בשרשרת אספקת הסמים. לכן בתי המשפט מצווים להשתתף במאבק בתופעת גידול הסמים, שהוכר כ"מכת מדינה", בהטלת ענישה מרתיעה (ע"פ 2596/18 **זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018)). יפים לענייננו דברי כב' השופט נ' הנדל (כתוארו אז), בע"פ 972/11 **יונה נ' מדינת ישראל** (4.7.2012), כדלקמן:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה".

15. עיון בפסיקת בתי המשפט בעבירות גידול סמים בכמויות דומות, מלמד כי הענישה הרווחת היא למאסרים בפועל לתקופות שונות. חומרת העבירה ועוצמת הפגיעה בערכים המוגנים נבחנים לפי גודל המעבדה; משך פעילותה; הציוד שהושקע בה; האם היו שותפים בהקמתה, ומובן שניתן דגש על כמות השתילים שנתפסו ומשקלם הכולל של הסמים, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 1530/23 **רגב נ' מדינת ישראל** (15.3.2023), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע לפי הודאתו בגידול 289 שתילים של סם מסוג קנבוס, במשקל 41.56 ק"ג. בית המשפט השלום קבע מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 36 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 14 חודשי מאסר בפועל, זאת מאחר שלא השתלב כראוי בטיפול שהוצע לו, ובהתחשב בהרשעות בגין צריכה עצמית של סמים.

ב. בע"פ 317/22 **חדד נ' מדינת ישראל** (23.6.2023), הורשע נאשם בגידול 200 שתילי סם מסוג קנבוס, במשקל כולל של כ-40 ק"ג. בית משפט קבע מתחם ענישה שנע בין 18 ל-43 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 18 חודשי מאסר, בהתחשב בהיעדר עבר פלילי והליך שיקומי ראוי שעבר, אך לא כזה המצדיק סטייה. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט העליון, במסגרתו התקבל תסקיר חיובי נוסף ועונשו הוקל והועמד על 12 חודשי מאסר.

ג. בעפ"ג (מרכז-לוד) 54578-08-22 **מדינת ישראל נ' וזאנה** (27.3.2023) (הוגש ע"י המאשימה) נדון עניינו של משיב שהרשע לפי הודאתו בגידול סם מסוג קנבוס במעבדה, בהיקף של 369 שתילים במשקל

50 ק"ג. המשיב בן 46 נשוי ואב ל- 6 ילדים, השתלב בהליך טיפולי ממושך בשירות המבחן, מסר בדיקות שתן נקיות והומלץ על של"צ וצו מבחן. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 16 ל- 36 חודשים, והשית עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך סטייה מטעמי שיקום. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה לעונש, וקבע שהמשיב לא עבר כברת דרך טיפולית המצביעה על שיקום משמעותי בהעדר אינדיקציות ברורות על שינוי עמוק בדפוסיו הבעייתיים. לפיכך מצאה ערכאת הערעור שזהו לא מקרה חריג המצדיק סטייה מהמתחם משיקולי שיקום, הבהירה שהמתחם שנקבע שגוי, ובסופו של יום הוחמר עונשו של המשיב והועמד על 16 חודשי מאסר בפועל.

ד. ברע"פ 3287/21 עתמין נ' מדינת ישראל (12.5.2021), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש שהורשע על יסוד הודאתו בגידול סמים במשקל כולל של 57 ק"ג. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר, אך חרג מגבולות המתחם והשית על המבקש 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום. ערעור המדינה שהוגש על קולת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר, ובהתחשב בשיקולי שיקום, השית על המבקש 20 חודשי מאסר, וענישה נלווית.

ה. ברע"פ 174/21 סוסיסה נ' מדינת ישראל (25.2.2021), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש שהורשע בגידול סם מסוג קנבוס בהיקף של 38 ק"ג. נקבע מתחם שנע בין 10 ל- 28 חודשי מאסר, אך בית משפט השלום חרג מהמתחם מטעמי שיקום, והשית על הנאשם 9 חודשי עבודות שירות. המדינה ערערה של קולת העונש, ובית המשפט המחוזי, ברוב דעות, החמיר את מתחם ענישה וקבע כי נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, והעמיד את עונשו של הנאשם על 12 חודשי מאסר בפועל.

ו. ברע"פ 3991/20 פרנק נ' מדינת ישראל (28.6.2020) (פסיקה שהגישה ההגנה), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש שהורשע לפי הודאתו בשלוש עבירות גידול סמים מסוכנים, ועבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, של 188 שתילים סה"כ במשקל כולל של 19.5 ק"ג סם מסוג קנבוס, בשלוש דירות שונות. נקבע מתחם שנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר. לאחר שהתקבל תסקיר חיובי, ונוכח נסיבות חיים מורכבות (בעיקר בשל הצורך לטפל בבת זוגו החולה) והיותו בן 56, הושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל.

ז. בעפ"ג (מרכז-לוד) 45104-03-20 מעידי נ' מדינת ישראל (20.7.2020), נדחה ערעור שהגיש נאשם שהורשע לפי הודאתו בגידול סמים מסוג קנבוס, בהיקף של 330 שתילים ומשקל של 40 ק"ג במעבדה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש שנע בין 18 ל- 30 חודשי מאסר, ובהתחשב בעבר פלילי ישן, בהודאת הנאשם ובהליך טיפולי חיובי שעבר, אך בשים לב שהיה ה"רוח החיה" בביצוע העבירה יחד עם אחרים, חרג ממתחם העונש במידה מסוימת מטעמי שיקום, והשית על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל.

ח. ברע"פ 6041/18 כהן נ' מדינת ישראל (22.10.2018), הורשע המבקש על יסוד הודאתו בגידול סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 39.5 ק"ג. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, והשית על המבקש 20 חודשי מאסר, לאחר מתן משקל לשיקולי שיקום, אך חרף המלצת שירות המבחן לחריגה מהמתחם. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נדחו.

ט. בע"פ 2194/14 בן שמעון נ' מדינת ישראל (10.9.2014), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בגידול סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 33.5 ק"ג, והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל- 30 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 5,000 ₪. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון התקבל בחלקו, כך שעונשו הופחת והועמד על 20 חודשים, לאור הליך שיקום שעבר.

16. לביסוס טענת ההגנה לחריגה מהמתחם משיקולי שיקום, הוגשה בין היתר הפסיקה שלהלן:

א. ת"פ (רמלה) 5486-09-21 **מדינת ישראל נ' עזרא** (23.3.2023), תיק שנדון לפני - בו הורשע הנאשם לפי הודאתו בגידול סמים במעבדה אותה הקים, וגידל 351 שתילים של סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 30.84 ק"ג. אז קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין 15 ל-30 חודשים, אך מצאתי שיקולי שיקום כבדי משקל (שלא היו במחלוקת), לפיכך בהעדר עבר פלילי נדון הנאשם לעונש מאסר למשך 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות, ולענישה נלווית, תוך חריגה מהמתחם.

ב. ת"פ (מחוזי מרכז לוד) 30039-04-20 **מדינת ישראל נ' זלצברג** (16.11.2021), נדון נאשם שהורשע לפי הודאתו בגידול סם מסוג קנבוס במעבדה, בהיקף של 700 שתילים, ו-95 ק"ג. נקבע מתחם שנע בין 20 ל-46 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בן 37, נשוי ואב ל-3 ילדים, נעדר עבר פלילי. בית המשפט קבע כי הוא עבר הליך טיפולי משמעותי מדפוסיו ההתמכרותיים (הימורים) שעמדו ברקע לביצוע העבירות, הוא לימד על עצמו כי הוא נחוש להימנע ממעורבות שולית, ובהתבסס על תסקירים מאת שירות המבחן והמלצתם החיובית, הוערכו סיכויי השיקום שלו כממשיים. ולפיכך בגזר הדין חרג בית המשפט מהמתחם לקולה, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ג. ת"פ (מחוזי מרכז לוד) 51797-01-21 **מדינת ישראל נ' יוסף** (27.6.2022), נדון נאשם שהורשע לפי הודאתו בגידול סם מסוג קנבוס במעבדה, במשקל 102 ק"ג. נקבע מתחם שנע בין 29 ל-49 חודשי מאסר. הנאשם בן 31, נעדר עבר פלילי, בעל נסיבות חיים קשות על רקע קשיים כלכליים ונשירה ממסגרות חינוך. בית המשפט מצא, לאחר התלבטות, כי יש לבכר את אינטרס השיקום, לאחר שהנאשם השתלב במשך שנה בטיפול פרטני וקבוצתי, לקח אחריות מלאה על מעשיו, והביע רצון ומוטיבציה גבוהים להמשיך ולהעמיק את הטיפול. לפיכך חרג בית המשפט מהמתחם והשית על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

17. אשר לענייננו, הנאשם שכר דירה בעיר באר יעקב בעבור תשלום חודשי בסך 5,000 ₪ לשם הקמת מעבדה וגידול סמים. הנאשם רכש והתקין ציוד רב ששווי 38,500 ₪, ללמדך על היקף הרווח העצום שתכנן הנאשם לגרוף לכיסו. יתרה מזו, הנאשם נטל חשמל שלא כדין בשווי עשרות אלפי שקלים, ומאז הקמת המעבדה עובר ליום 1.12.2021 ועד ליום 23.5.2022 (כלומר כחצי שנה, ולא כפי שנטען על ידי ההגנה), גידל הנאשם כמות סמים גדולה, בהיקף של 499 שתילים, ו-40.67 ק"ג. אומר כי לא עולה מעובדות כתב האישום המתוקן שהנאשם לא הספיק להפיץ סמים שגידל, ולכן בהתאם להלכה הפסוקה לא אוכל לקבל טיעון זה שחורג מעובדות כתב האישום המתוקן (ע"פ 8750/12 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 (12.5.2014); רע"פ 1807/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (16.3.2022)). אשר על כן, הפגיעה בערכים המוגנים שביצע הנאשם במעשיו ממשית.

בשקלול נסיבות המקרה והפסיקה הנוהגת אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין 16 ל-32 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם וסוגיית החריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום

18. כאמור, הנאשם בן 43, גרוש בשנית ואב לתאומים כבני 11, אותם לא פגש לדבריו מזה כשנה, מאז הסתבכותו

בביצוע העבירות דנן. הנאשם התמודד עם נסיבות חיים מורכבות, לרבות בשל העובדה כי משפחתו עלתה לארץ מטג'יקסטן בהיותו בן 10; בשל גילויי אנטישמיות בארץ מוצאו; יציאתו לפנימייה בגיל צעיר וחזרתו לבית הוריו; פציעתו במהלך שירותו, ואירוע בו היה מעורב וגרם למותו של חייל אחר כתוצאה מפליטת כדור - אירוע בגינו ריצה, לדבריו, מאסר במשך שנתיים וחצי. פרט לכך הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם הציג מסמכים לשירות המבחן לפיהם הוא מוכר כסובל מ- 78% נכות זמנית מטעם הביטוח הלאומי, בשל תאונת עבודה בה נפגע בגבו, וכי הוא מטופל בקנבוס רפואי ברישיון, וכן טען שהוא סובל מתסמינים פוסט טראומטיים.

19. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות מלאה על מעשיו, שמבחינתו גרמו לו ולמשפחתו נזק רב. שירות המבחן העריך כי הנאשם בעל יכולות תפקודיות בסיסיות בלבד, שמתמודד מגיל צעיר עם קשיים שונים, כי הוא מתקשה להסתגל לשינויים בחייו, כוחותיו לקדם את מצבו מוגבלים (ככל הנראה גם בשל ההשפעה של האירועים הטראומטיים שעבר). שירות המבחן העריך שהרקע להקמת מעבדת הסמים היה תחושת ייאוש, וניסיון לסגור את חובותיו בתיווכם של גורמים שוליים בהיותו בתקופה משברית. כן התרשם השירות שהנאשם הורתע מהליך המעצר, ועודנו סובל ממצוקה רגשית המקשה עליו לתפקד ולפעול לפתרון בעיותיו. כאמור, שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון במצבו של הנאשם להישנות עבירות בעתיד, הוא זקוק לטיפול רגשי ולסיוע במיצוי זכויותיו לשם הסדרת חובותיו, והביע הסכמה להשתלב בהליך טיפולי.

20. לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, בצירוף הודאתו במיוחס לו, יש כמובן משקל לקולה בגזירת העונש בתוך המתחם. ואולם, בסוגיית החריגה ממתחם משיקולי שיקום, איני סבורה שהנאשם עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה.

21. ודוק, בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, ניתנה לבית המשפט הסמכות לחרוג ממתחם הענישה לקולה משיקולי שיקום, וזאת "אם מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". פסיקת בית המשפט העליון קבעה שחריגה ממתחם העונש לקולה משיקולי שיקום תעשה בזירות ובמשורה, וכחריג לכלל שיש לגזור עונש בהתאם לעקרון ההלימה. הכלל הוא שחריגה לקולה תעשה רק מקום שסיכויי השיקום מובהקים (ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 16 (27.4.2022); ע"פ 1229/19 **סלומינסקי נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (1.7.2019)).

22. בפסיקה נקבעו אמות מידה בהן ניתן להתחשב לצורך הערכת סיכויי שיקום, ובהם: מוטיבציה שהביע נאשם בשיקומו; הצלחת הליכי הטיפול בהם השתלב; הליכי גמילה מהתמכרויות; שינוי בדפוסי התנהגות וחשיבה; הבעת חרטה כנה והפגנת אמפתיה כלפי נפגע עבירה (מובן שכל פרמטר נבחן תחילה ברלוונטיות שלו לעניין הנדון). סיכויי השיקום נקבעים על סמך תשתית ראייתית- אובייקטיבית ובראשם תסקיר שירות המבחן (ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018)).

23. במקרה דנן הנאשם לא עומד באמות המידה להוכחת פוטנציאל שיקומי גבוה, משום שהלכה למעשה הוא לא עבר כל הליך טיפולי, לא הוכיח עצמו כנחוש לשנות את דרכיו ודפוסי התנהגותו, והסיכון במצבו לביצוע עבירות קיים להערכת שירות המבחן. לפיכך, אני סבורה שאין מקום לגזור את עונשו של הנאשם בחריגה לקולה מהמתחם משיקולי שיקום שלא הוכחו.

24. יחד עם זאת, לנסיבות חיי המורכבות של הנאשם ולהודאתו במיוחס לו אתן את מלוא המשקל, ולפיכך ייגזר עונשו בתחתית המתחם, ואביא בחשבון את מצבו הכלכלי בגזירת הקנס.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 16 חודשים (בקיוז ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס). הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 2.7.2023 עד השעה 10:00, בבית מעצר "הדרים".
- ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג עוון למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. הנאשם ישלם קנס בסך 25,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב-25 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.8.2023, ובכל אחד בחודש שלאחריו. ככל שקיימת לטובת הנאשם הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז מהקנס והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול.
- תשלום קנס ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ניתן צו כללי להשמדת הסמים וחילוט ציוד המעבדה לקרן החילוט.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס: רכזת מיין מוקדם 074-7831077 או רשמת מאסרים נדחים 074-7831078 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציווד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

התנאים המגבילים, לרבות ההפקדות בתיק, יוותרו בעינם עד להתייצבות הנאשם למאסר. למען הסר ספק מוצא צו עיכוב יציאה מהארץ, (הנאשם הצהיר בפניי שאין ברשותו דרכון).

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג אייר תשפ"ג, 14 מאי 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד שרון רבינוביץ, הנאשם ובא כוחו עוה"ד נלי מאני.